

Arrest

**nr. 57 072 van 28 februari 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 april 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 8 oktober 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 24 oktober 2008 verstuurt de verwerende partij instructies naar de bevoegde gemeente om verzoeker een attest van immatriculatie uit te reiken.

1.2. Op 14 november 2009 diende verzoeker een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

1.3. Op 26 april 2010 wordt de in punt 1.2. bedoelde aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.4. Op 26 april 2010 trof de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot het uitreiken van een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker. Op 8 oktober 2010 werd dit bevel om het

grondgebied te verlaten betekend onder de vorm van een bijlage 13. Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“ art. 7, al.1-2° van de wet van 15 december 1980; verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd*

** betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij erkenning tot weigering in behandeling nemen door de Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 11/06/2008.*

** Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 29/05/2007. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land.*

** De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomst-documenten (art.7,al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum. (...)”*

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat een middel te ontwikkelen dat gericht is tegen de bestreden beslissing. Blijkens het verzoekschrift herneemt verzoeker integraal het middel dat gericht is tegen de in punt 1.3 bedoelde beslissing, die het voorwerp uitmaakt van een afzonderlijk annulatieberoep (RvV 60 962, arrest nr. 57 071 van 28 februari 2011). In fine van zijn verzoekschrift stelt verzoeker het volgende: *“Aangezien de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing van onontvankelijkheid in toepassing van art.9bis Vreemdelingenwet niet correct kan hebben gemotiveerd en deze beslissing verknocht is aan het uitwijzingsbevel dient ook het uitwijzingsbevel te worden vernietigd indien zou komen vast te staan dat de beslissing van ongegrondheid (sic) vernietigd dient te worden. De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen.”* De bestreden beslissing strekt er toe de illegale verblijfsstatus van verzoeker vast te stellen. Zelfs indien de in punt 1.3. bedoelde beslissing vernietigd wordt, en de ingediende regularisatieaanvraag terug “open” valt, quod non, verandert dit op zich niets aan de in de bestreden beslissing vastgestelde illegale verblijfsstatus van verzoeker. Daargelaten de vraag of de in punten 1.3. en 1.4. bedoelde beslissingen “verknocht” zijn zoals verzoeker voorhoudt, houdt dit niet in dat verzoeker er zich toe kan beperken om in zijn beroep gericht tegen de bestreden beslissing integraal het middel te hernemen dat ontwikkeld werd tegen de beslissing vermeld in punt 1.3.

Het beroep is onontvankelijk om die reden. De Raad dient derhalve niet in te gaan op een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, door de verwerende partij ter terechtzitting opgeworpen om een andere reden.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA